

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/165/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320207206
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320207206.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. S. S., E. B. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - U. S. A., E. B. XX.XX.XXXX, J. I.: J. XX/C, I., toho času: D. E.. XX, I., zastúpená AK Neuschlová, s.r.o., so sídlom: Dostojevského rad 5, Bratislava a otec - A. S., E. B. XX.XX.XXXX, I.: J. XX/C, I., zastúpený JUDr. Milan Ficek, advokát, s.r.o., so sídlom: Žilinská 14, Bratislava, IČO: 47 232 757, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23. júla 2020, č.k. 38P/160/2020 - 10, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23. júla 2020, č.k. 38P/160/2020 - 10, vo výroku o úprave bežného styku p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23. júla 2020, č.k. 38P/160/2020 - 10, vo výroku o úprave styku počas letných prázdnin zrušuje a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti z a s t a v u j e.

III. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23. júla 2020, č.k. 38P/160/2020 - 10, mení tak, že dopĺňa výrok: „Matka je povinná v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podať na súde prvej inštancie návrh vo veci samej, týkajúci sa úpravy práv a povinností k maloletej P. S. S. E. B. XX.XX.XXXX.“

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 23.07.2020, č.k. 38P/160/2020 - 10 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne upravil styk matky s maloletou P. S. S., E. B. XX.XX.XXXX s tým, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou Laurou Sofiou, každý páry kalendárny týždeň v čase od štvrtka od 17,00 hod. do pondelka do 17,00 hod.; každý nepáry kalendárny týždeň v čase od stredy od 17,00 hod. do štvrtka do 17,00 hod. a v čase od 23.08.2020 od 18,00 hod. do 30.08.2020 do 18,00 hod. s tým, že matka si maloletú prevezme a odovzdá v mieste bydliska otca maloletej. Súd prvej inštancie súčasne otcovi uložil povinnosť maloletú na styk riadne pripraviť. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh matky zamietol.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.07.2020 sa matka maloletej P. domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bol upravený jej styk s maloletou P.. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletej nie sú manželmi a v súčasnosti už ani nežijú v spoločnej domácnosti. Vzhľadom na doterajší vývoj situácie, kedy je maloletá Laura aktuálne v osobnej starostlivosti otca, bez pravidelného a intenzívneho kontaktu

s matkou, ktorej všetky pokusy o riešenie veci mimosúdne zlyhali, nemá matka inú možnosť, ako sa domáhať nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd autoritatívne dočasne upraví jej styk s maloletou. Vo svojom návrhu matka popísala okolnosti, za ktorých sa s otcom maloletej zoznámili a nadviazali partnerský vzťah, podrobne sa venovala priebehu ich spolužitia a aj dôvodom, ktoré z jej pohľadu viedli k rozvratu ich partnerského vzťahu. Prežitie okolnosti a situácie spôsobili, že matka maloletej sa od otca citovo odcudzila a v tomto období zároveň nadviazala vzťah so svojim súčasným partnerom. Uvedomujúc si zodpovednosť tak voči maloletej Laure, ako aj otcovi, po dôkladnom zvážení v lete 2019 oznámila otcovi, že hodlá opustiť spoločnú domácnosť, pričom vo vzťahu k starostlivosti o maloletú navrhla, aby túto realizovali vo forme striedavej osobnej starostlivosti s tým, že na konkrétnych intervaloch sa dohodnú. Dúfala, že i napriek všetkému sa s otcom bude možné konštruktívne dohodnúť a de facto nefungujúci zväzok ukončiť dôstojne, reflektujúc záujmy maloletej P.. Žiaľ, nestalo sa tak, otec si vážnosť situácie neprípúšťal a začal konať skratovo, čo matka podrobnejšie popísala vo svojom návrhu. Matka maloletej sa snažila situáciu riešiť vyhľadáním odbornej pomoci (mediátora), avšak neúspešne, postoj otca bol nemenný, t.j. ak matka chce zo spoločnej domácnosti odísť, môže, avšak bez maloletej P., pretože tejto s ňou odísť nedovolí. Ak však matka zostane, môže byť s dcérou. Keďže ataky, vyhrážky a nadávky zo strany otca boli neúnosné (otec sa dokonca navrhovateľke vyhrážal, že si ublíži, že skočí z okna a pod.), po dôkladnom zvážení sa matka začiatkom decembra 2019 rozhodla definitívne opustiť spoločnú domácnosť, dúfajúc, že sa im s otcom podarí ohľadom starostlivosti o maloletú dohodnúť po opadnutí emócií, čo sa však nestalo. Postoj otca maloletej zostal rovnaký a priestor na dohodu z jeho strany absolútne vylúčený, zjavne z dôvodu, že nedokázal prijať fakt, že spolužitie s ním nie je pre matku ďalej únosné a jeho reakciou bolo opakované spochybňovanie navrhovateľky ako matky a jej osočovanie pred maloletou, ktorá prirodzene situáciu veľmi citlivo vnímala. Keďže maloletá P. musela zostať s otcom, bola konfrontovaná s jeho náhľadom na vzniknutú situáciu, čo sa následne prejavilo aj na jej komunikácii a správaní voči matke, ktorú obviňovala z rozpadu rodiny, keďže jej to tak predostieral otec. Matka preto vec konzultovala a požiadala o pomoc psychologičku, ktorá jej odporučila, aby sa pokúsila s otcom dohodnúť na spoločnej návšteve psychológa, s cieľom nájsť vhodný model starostlivosti o maloletú. V dôsledku opatrení v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID -19 takéto stretnutie nebolo možné a situácia sa v nasledujúcich mesiacoch vyhrotila až do takej miery, že matke je zo strany otca aktuálne bránené v akejkoľvek starostlivosti o maloletú. Matka tiež vo svojom návrhu upriamila pozornosť súdu na to, že maloletá P. má otcom kontrolované všetky SMS správy, nie je možné ju kontaktovať bez toho, aby o tom otec mal vedomosť, ak tak matka urobí, maloletá P. reaguje s napätím, matke je zrejme, že v pozadí je otec, ktorý dcéru kontroluje a sleduje jej reakcie na matkine otázky a návrhy. Rovnako, pokiaľ ide o umožnenie stretnutia matky s maloletou, otec takéto stretnutie odmieta umožniť bez svojej prítomnosti tvrdiac, že jeho prítomnosť požaduje maloletá P. Matka vyslovila pochybnosť, že by skutočne išlo o autentické a úprimné pranie maloletej, keďže s touto nemala a nemá možnosť byť bez prítomnosti a dozoru otca vo vzájomnej interakcii. Situácia u matky je zložitejšia o to viac, že matka je aktuálne v očakávaní narodenia dieťaťa s jej súčasným partnerom, čo môže byť pre maloletú P. náročné spracovať, avšak o to viac je potrebné, aby sa jednak pokúsili s otcom spoločne komunikovať aspoň prostredníctvom psychológa a aby matka mala adekvátny a dostatočný priestor na realizáciu svojho styku s maloletou. Matka uviedla, že nemá možnosť s maloletou P. komunikovať, otec rovnako negoval akýkoľvek návrh, či požiadavku matky, aby mohla s maloletou stráviť, čo i len jeden prázdninový týždeň. Matka preto nemá inú možnosť, ako iniciovať toto konanie a domáhať sa úpravy svojho kontaktu s maloletou neodkladným opatrením.

3. Súd prvej inštancie predmetné uznesenie právne odôvodnil ustanovením § 324 ods.1, § 325 ods.1, 2 písm. d), § 326 ods.1, § 328 ods.2, § 329 ods.1,2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 2 CSP, § 2 ods.1, CMP a vecne tým, že z návrhu matky a po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a naliehavý právny záujem na jeho nariadenie je daný. Za daných okolností je potrebné upraviť pomery medzi rodičmi maloletej P., v zmysle práva matky stretávať sa s maloletou. Každý rodič má právo budovať si vzťah so svojim dieťaťom a podieľať sa na jeho výchove bez ohľadu na to, či rodičia spolu žijú alebo nie, ktoré skutočnosti je však možné docieľiť len pri realizovaní styku s deťmi. Obaja rodičia majú tak svoje práva, ako i svoje povinnosti, pričom medzi základné práva a povinnosti rodiča patrí právo, a zároveň aj povinnosť vykonávať starostlivosť o svoje dieťa, ktorá v sebe zahŕňa právo rodiča stráviť so svojim dieťaťom čas, ak má o to záujem. Ťažkosti pri realizácii styku jedného rodiča s maloletým dieťaťom nemôžu spôsobovať obmedzenie tohto styku. Za predpokladu, že medzi rodičmi je dohoda vylúčená, resp. nedá sa realizovať z dôvodu nespokojnosti jedného z rodičov je potrebné, aby súd stanovil pravidlá a takto stabilizoval situáciu. Nie je možné opomenúť práva rodiča, ktorý aktuálne nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, na vzájomný styk,

ktoré právo tak rodičovi, ale predovšetkým maloleteému dieťaťu, vyplýva zo zákona, a ktoré právo je potrebné a nevyhnutné v záujme dieťaťa rešpektovať a byť pri realizácii tohto práva nápomocný.

4. Po oboznámení sa s návrhom matky mal súd prvej inštancie za to, že je zrejmé, že medzi rodičmi sú prítomné výrazné rozpory ohľadom výkonu ich rodičovských práv a povinností, v súčasnosti predovšetkým práva styku matky s maloletou. Rodič, ktorý aktuálne nevykonáva sústavnú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa nie je rodičom menejcenným, svoje rodičovské práva a povinnosti má právo uplatňovať a vykonávať cestou realizácie styku s dieťaťom, ktoré právo musí byť v plnom rozsahu rešpektované a jeho uplatňovanie a rozvíjanie podporované. Otec je povinný rešpektovať právo matky na pravidelný a nerušený kontakt s maloletou P. a byť realizácii tohto práva nápomocný tak, aby ho matka mohla skutočne nerušene vykonávať. Rodičia však v súčasnosti nie sú schopní dospieť v tejto otázke k dohode bez zásahu súdu, a keďže maloletá P. sa nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti otca, matka je v situácii, kedy je ohľadom svojho styku s maloletou závislá výlučne na vôli otca, čo v spojení s narušenými vzájomnými vzťahmi medzi rodičmi nie je vhodné a ani žiadúce. Matka nemá upravený styk s maloletou súdnym rozhodnutím a pri exitujúcich nezhodách s otcom nemá oporu v súdnom rozhodnutí, ktoré by jej zabezpečovalo kontakt s maloletou. Pokiaľ ide o konkrétny rozsah styku matky s maloletou, v kontexte uvedeného súd prvej inštancie považoval samotný návrh na úpravu styku za dôvodný a súladný so záujmom maloletej P., ako aj s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov v tomto smere, pričom realizácii takto nastaveného styku matky s maloletou nebráni ani vzdialenosť bydliska rodičov. Takto upravený styk matky s maloletou zodpovedá aktívnej účasti rodiča, ktorý v súčasnosti nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, na jeho výchove za predpokladu, že má o uvedené záujem. Súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia uviedol, že dôrazne apeluje na oboch rodičov maloletej P., aby uprednostnili záujem maloletej pred svojimi záujmami a pokúsili sa o jednotlivých otázkach výkonu svojich rodičovských práv a povinností dohodnúť, a to i cestou orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ktorý môže rodičom poskytnúť súčinnosť, ako tretia osoba, ktorá je schopná zaujať k tejto otázke objektívne stanovisko a pri jej riešení navrhnúť modely úpravy výkonu rodičovských práv a povinností tak, aby tieto vyhovovali obom rodičom. Je potrebné, aby si obaja rodičia uvedomili, že jediným relevantným záujmom v tomto prípade je záujem maloletej P. a rodičia by sa tomuto záujmu mali prispôbiť a byť schopní kompromisu, ktorý by v konečnom dôsledku umožnil dohodu rodičov o všetkých otázkach, týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností. Súd prvej inštancie záverom dal rodičom maloletej P. do pozornosti, že sú povinní vyvarovať sa vo vzťahu k maloletej konania a správania, ktoré je rozporné s jej záujmami. Okrem iného sa jedná predovšetkým o vyjadrenia negatívnych názorov na druhého rodiča a na osoby, ktoré sú rodičovi blízke a predostierať dieťaťu témy, ktorých riešenie nepri náleží jeho veku. Vzájomné negatívne nastavenie rodičov je zrejmé, avšak obaja sú povinní zdržať sa ventilovania takýchto postojov pred maloletou a za predpokladu, že tohto nie sú schopní je namieste, aby v tomto smere vyhľadali odbornú pomoc a riadili sa poskytnutými radami. Matkou popisované správanie a prístup otca vo vzťahu k maloletej nemožno v žiadnom ohľade považovať za vhodné, či dokonca žiadúce, bez ohľadu na to, aké dôvody k tomu rodiča vedú a ak je tomu skutočne tak, súd dôrazne upozorňuje otca, aby od takéhoto konania okamžite upustil.

5. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec, ktorý v rámci odvolania uviedol, že predmetné odvolanie podáva s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a súčasne podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) CSP, podľa ktorého konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj podľa ustanovenia § 62 ods. 1 CMP, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Otec podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozhodnutia, t.j. v celom rozsahu. V rámci svojho odvolania uviedol, že matka vo svojom návrhu opisovala vo vzťahu k tomuto konaniu nepodstatné skutočnosti, ako to, kedy sa zoznámili, aký bol ich vzťah, kedy mali údajne akú krízu, opisuje len to zlé z ich spolužitia, označuje otca za cholerika a negativistu a obviňuje ho z absurdných vecí, s cieľom vykresliť ho v očiach súdu v negatívnom svetle a dosiahnuť tak nariadenie neodkladného opatrenia. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na určité momenty spolužitia s matkou (podľa názoru odvolacieho súdu nesúvisiace s nariadením neodkladného opatrenia), pričom v rámci svojho odvolania vyvrátil tvrdenia matky, a súčasne zdôraznil hlavne pozitívne momenty vzťahu s navrhovateľkou. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že nepopiera právo matky na kontakt

a styk s dieťaťom, avšak vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu je nevyhnutné uviesť, že návrh podaný matkou po obsahovej stránke absolútne nespĺňal náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal aj na to, že pri výmene názorov, ako pri väčšine partnerských hádkach, na seba obaja zvyšovali hlas, avšak otec jej nikdy neublížil fyzicky a ani sa jej nevyhrážal. Pokiaľ ide o vyhadzovanie z bytu, navrhovateľka sama opakovala, že odíde, tak jej v návale hnevu povedal, aby išla. Trvala na tom, že chce ísť aj s P., no na to sa jej otec opýtal, či má pocit, že Laura chce ísť s ňou. Matka sa o P. nestarala a nezaujímalá tak, ako by sa na matku patrilo. Otec mal za to, že matka po večeroch chodila von, často sa vrátila podnapitá, ďalší čas trávila na sociálnych sieťach, alebo sa venovala práci. P., i keď je ešte maloletá, si toto všetko všímala a uvedomovala. P. nechcela s matkou odísť a nechce ani teraz. Párkrát jej to aj povedala, na čo sa navrhovateľka rozplakala. Navrhovateľka sa snaží navodiť dojem, že hľadala odbornú pomoc. Otec uviedol, že ju prosil, aby si našli partnerského poradcu, no všetky jeho prosby boli odbité. Partnerského poradcu, resp. mediátorku zabezpečil otec, pretože chcel vzniknutú situáciu na rozdiel od navrhovateľky skutočne riešiť. Prvé stretnutie sa uskutočnilo dňa 21.11.2019. Navrhovateľka vraj mala dohodnutý termín sedenia na deň 2.12, no presne tento termín otcovi bol navrhnutý od poradkyne, ktorá mala záujem vypočuť si ich samostatne. Otec uviedol, že mal zabezpečenú ďalšiu poradkyňu, resp. mediátorku. Stretnutie s ňou však navrhovateľka zrušila. Správala sa absolútne iracionálne a citovo vydierala so slovami: „Ak tu zostanem, nebudem nič jesť, nič piť a ani s tebou spať.“ Otec taktiež v rámci svojho odvolania poukázal na to, že vyjadril snahu, aby sa vzťahy napravili a postupne sa dohodli na systéme stretávania sa. Na začiatku spoločne, následne iba navrhovateľka s P.. Na začiatok sa dohodli, že sa stretnú každý víkend. Víkend dňa 20.6. stretnutie navrhovateľka zrušila so slovami: „Dnes to už nedám.“ Ďalšie stretnutia sa odohrali dňa 26.6 a 4.7.2020. Ak je postoj navrhovateľky k možnosti vidieť dcéru a byť s ňou aspoň na pár minút, takýto, kedy stretnutie bezdôvodne odmietne, ako potom môže žiadať o nariadenie neodkladného opatrenia? Kde v tomto prípade možno vidieť potrebu bezodkladne ochrániť jej právo a upraviť pomery? Navrhovateľka sa sama nesnaží stretávať sa. Otec uviedol, že jej v stretnutiach nebráni, sám ich inicioval, no ona ich nevyužila, preto nepovažuje jej návrh za dôvodný. Otec uviedol, že „úprimnú“ snahu matky o starostlivosť o P. matka vyjadrila aj tým, že pod stromček jej nekúpila žiaden darček. Jej argumentom bolo vraj to, že ona síce chcela, no predajňa hračiek Dráčik na Obchodnej ulici bola na zlatú nedeľu pred Vianocami zatvorená. Aj keby to podľa otca bola pravda, otec má za to, že v Bratislave je veľa hračkárstiev, kde sa darček kúpiť dal, prípadne mohla na svoju dcéru myslieť aj skôr, ako tesne pred sviatkami. Fakt, že matka pre P. žiaden darček nemá otcovi oznámila dňa 23.12. Otec P. kúpil veľkú stavebnicu Lega, kde iba krabica bola cca 60 cm dlhá. Darček bol vyzdvihnúť spolu s Laurou, no poprosil predavačky, aby to urobili čo najdiskrétnejšie, aby to bolo prekvapenie a nebol s tým žiaden problém. P. si pri odchode z obchodu všimla akurát to, že má veľkú tašku a keďže tušila, že je to darček pre ňu, neriešila to a povedala, že sa nechá prekvapiť. Otec taktiež poukázal nato, že matka mala tendenciu navštevovať P. v škole, čo prinášalo rôzne problémy. Otec v rámci odvolania podrobne zdôraznil, aký postoj má samotná P. k tomu, keď má byť u matky, a že tam jednoducho byť nechce, bolí ju brucho, nudí sa a vadí jej prítomnosť jej nového priateľa. Viackrát sa otca pýtala, či tam musí byť skutočne tak dlhý čas, kedy už pre ňu príde a pod. Otec má za to, že uvedené nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa. Otec taktiež v rámci svojho odvolania zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí niekoľkými vadami. Bolo vydané napriek tomu, že súd nemal osvedčenú potrebu bezodkladne upraviť pomery. Otec zdôraznil, že matka nijakým relevantným spôsobom neosvedčila naliehavú potrebu bezodkladne upraviť pomery. V konaní o neodkladnom opatrení síce nie je potrebné vykonávať riadne dokazovanie, ako v konaní vo veci samej a postačuje „osvedčiť“ tvrdenia uvádzané v návrhu, no aj tieto tvrdenia na to, aby mohli nárok osvedčiť, musia byť kvalifikované, dôvodné a aspoň istým spôsobom súdu podložené dôkazmi. Matka navrhla na dôkaz len výsluch účastníkov a rodný list, čo je na osvedčenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia nedostatočné, nakoľko v tomto type konania sa tradične výsluch nevykonáva. Druhým dôkazom bol rodný list maloletého dieťaťa, ktorý nijako nie je spôsobilý sám o sebe preukázať (osvedčiť) tvrdené skutočnosti. Tieto "dôkazy" nemajú samy o sebe spôsobilosť osvedčiť dôvodnosť návrhu a nároku. Dôsledkom tejto situácie je nezákonné rozhodnutie súdu, nakoľko súd vlastne vydal rozhodnutie, len na základe obyčajných tvrdení matky, bez toho, aby mal čo i len jedno z nich nejako osvedčené. Takýto prístup súdu je možné považovať doslova za arbitrárny, keď súd bez podkladov potrebných pre rozhodnutie, rozhodnutie vydá a môže sa len domnievať, či tvrdenia pravdivé sú, alebo nie. Otec zdôraznil, že ak matka chcela upraviť pomery pri údajnej nehode rodičov, mohla podať návrh vo veci samej, kde by súd po riadne vykonanom dokazovaní vydal rozhodnutie, ktorým by výkon rodičovských práv a povinností nejakým spôsobom v záujme maloletého dieťaťa upravil. Situácia nebola v čase podania návrhu, rozhodovania súdu a ani teraz nie je taká, že by nezniešla odklad. Návrh podaný matkou za žiadnych okolností nie je možné

považovať za kvalifikovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka vo svojom návrhu nijakým spôsobom neosvedčila naliehavú potrebu bezodkladne upraviť pomery. V čase podania návrhu, v čase rozhodovania súdu a ani v súčasnosti neexistuje takáto potreba. Napriek týmto skutočnostiam súd v rozhodnutí uviedol, že návrh je dôvodný a naliehavý právny záujem je daný. V tomto prípade si súd však nesprávne aplikuje právnu normu, nakoľko v konaní o neodkladnom opatrení sa neskúma naliehavý právny záujem (ako v určovacích žalobách), ale naliehavá a bezodkladná potreba upraviť pomery. Zároveň je možné nesprávnu aplikáciu právnej normy (nesprávne právne posúdenie) možné vidieť v tom, že súd napriek nedôvodnému a neosvedčenému návrhu mal podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia za splnené a toto vydal. Ďalej podľa otca možno pochybenie súdu vidieť v tom, že konanie súdu trpí vadou, ktorá spočíva v neúplnom, resp. v nedostatočnom zistení skutočného stavu v takom rozsahu, ktorý je nevyhnutný na posúdenie toho, či nárok navrhovateľa (matky) je osvedčený a dôvodný, alebo nie. Súd prvej inštancie v podstate nevykonal žiadne dôkazy, nakoľko žiadne relevantné dôkazy ani matka nenavrhol. Takýto postup je v príkrom rozpore nielen so zásadami CSP a CMP, ale aj ústavnými právami otca a hraničí zo svojvoľou súdu. Z dôkazov, ktoré matka navrhla (výsluch účastníkov a rodný list) nemohol mať súd prvej inštancie nárok za osvedčený, nakoľko výsluch nie je v tomto konaní v podstate možné realizovať, nakoľko podstatou neodkladného opatrenia je, čo možno najrýchlejšie dočasné usporiadanie pomerov, ak je tu bezodkladná potreba ich upraviť, ďalej v podstate výsluch ani nerealizoval a z rodného listu nemôže mať súd za osvedčené, že je tu dôvod nariadiť takéto neodkladné opatrenia. Otec má za to, že súd prvej inštancie tak nielenže rozhodol bez toho, aby zistil skutočný stav veci, resp. aby mal osvedčené aspoň jedno jediné tvrdenie matky, ale aj keby matka osvedčila všetky svoje tvrdenia vo svojom návrhu, z obsahu vyplýva, že aj tak by neboli (objektívne) spôsobilé splniť podmienku bezodkladnej a nevyhnutnej potreby upraviť pomery. Situácia medzi nimi v tomto prípade nie je tak závažná, že by sa matka nemohla svojich práv (úpravy pomerov) domáhať v riadnom konaní vo veci samej. Otec v rámci svojho odvolania zdôraznil, že súd prvej inštancie tiež nesprávne vec právne posúdil a spôsobil aj inú vadu konania v tom, že nariadil neodkladné opatrenie nie podľa ustanovení CMP, ale podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, čo síce zákon ani judikatúra nevyučuje, no tento typ neodkladného opatrenia ukladá povinnej osobe (žalovanému), aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala. Výrok neodkladného opatrenia však znie tak, že matka má právo na styk, čo je v logickom rozpore s tým, ako je formulované neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 1 písm. d) CSP. Ak súd chcel nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré nie je explicitne mal toto svoje rozhodnutie odôvodniť, avšak nariadené neodkladné opatrenie nezodpovedá § 325 ods. 1 písm. d) CSP. V tomto možno badať pochybenie súdu. Súd prvej inštancie pochybil aj v tom, že matke neuložil povinnosť podať návrh vo veci samej. Určenie povinnosti podať návrh vo veci samej je síce fakultatívne, no ide skôr o situácie, kedy možno nariadením neodkladného opatrenia dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V tomto prípade nemožno považovať nariadené neodkladné opatrenie za opatrenie vo veci samej, teda také, ktorým by sa dosiahla trvalá úprava pomerov, preto súd prvej inštancie mal určiť matke lehotu na podanie návrhu. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nevyjadril k tomu, prečo jej takúto lehotu neurčil, prípadne či boli splnené podmienky podľa § 336 CSP druhá veta. Ak tak neurobil, nerozhodol správne a zákonne. Napokon súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Z odôvodnenia vôbec nie je jasné, ako súd dospel k záveru, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery. Tým porušil právo otca (účastníka konania) na zrozumiteľnosť a dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím porušil aj právo na spravodlivý proces. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však nesmie byť svojvoľná a musí byť objektívne preskúmateľná, na základe odôvodnenia rozhodnutia. V tomto prípade však táto zásada splnená nebola. Otec v danom smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoP/28/2016. Zdôraznil, že súd prvej inštancie nezistil ani len základné skutočnosti, neodôvodnil, v čom podľa neho spočíva bezodkladnosť potreby nariadiť neodkladné opatrenie, rovnako neskúmal, aké či by bez okamžitého zásahu súdu bolo právo matky ohrozené. Tiež je potrebné aj v tomto prípade rešpektovať záujem maloletého dieťaťa. Otec má za to, že z komunikácie predloženej s týmto odvolaním je zrejmé, že dcéra sa nechce s matkou stretávať a táto skutočnosť by mala byť v prípade rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia prioritizovaná, pričom poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 CMP. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že rozhodnutie je nesprávne a nezákonné, nakoľko neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie nezistil ani len základné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie a svoju úvahu o splnení podmienok riadne a dostatočne neodôvodnil. Na základe uvedeného otec navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne, eventuálne, aby zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a uložil mu povinnosť opätovne vo veci rozhodnúť, pričom ho zaviazá rešpektovať vyššie uvedenú právnu kvalifikáciu.

6. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca, pričom v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, považuje za dôvodné a vecne správne. Argumentácia otca je účelová, pretože otec, namiesto toho, aby, ako preferenčný rodič, v ktorého starostlivosti maloleté dieťa de facto je, maloletú Lauru usmerňoval, viedol a predovšetkým podporoval jej kontakt s matkou podaním odvolania proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, žiadajúc buď zamietnutie návrhu matky alebo zrušenie a vrátenie veci na súd prvej inštancie len potvrdzuje, že skutočne existovali a existujú dôvody, pre ktoré matka pristúpila k iniciovaniu konania o nariadenie neodkladného opatrenia a je potrebné jej kontakt s maloletou dcérou upraviť autoritatívnym rozhodnutím súdu. Je absurdné, aby rodič, vo faktickej starostlivosti ktorého maloleté dieťa je, viedol s maloletým dieťaťom počas obdobia, kedy je dieťa s druhým rodičom komunikáciu v duchu „vydrž to“, „viem, že to zvládneš“ a pod., čím maloletému dieťaťu len dáva najavo svoj vlastný nesúhlas s tým, že maloleté dieťa je s druhým rodičom a podporuje ho v negatívnych emóciách voči druhému rodičovi (ktoré v dieťati v konečnom dôsledku sám vyvoláva), bez akejkoľvek snahy o zmierne riešenie situácie. Matka by rovnako ako otec mohla predložiť množstvo vzájomnej komunikácie, ktorá by len preukazovala, ako negatívne je voči nej maloletá Laura vedená, či ako dehonestujúco sa o nej ako matke otec pred maloletou dcérou vyjadruje. Matku správanie sa maloletej dcéry trápi, avšak je presvedčená, že maloletá Laura je zmätená a len preberá postoje a názory svojho otca, s ktorým žije a ktorý žiaľ, nedokáže reflektovať fakt, že matka sa rozhodla s ním z dôvodov, ktoré uviedla v návrhu na začatie konania, ukončiť partnerské spolužitie a namiesto pokusu o hľadanie kompromisov a dohody, reakciou otca bol doslova z pohľadu matky nenávistný postoj voči nej a ultimáta, ktoré matka, pokiaľ si chcela zachovať duševnú integritu, musela odmietnuť. Matka sa v rámci svojho vyjadrenia podrobne vyjadrila k tvrdeniam otca, avšak vecne nesúviacich s podmienkami pre nariadenie resp. nenariadenie neodkladného opatrenia. Matka taktiež uviedla, že pokiaľ otec poukazuje na to, že maloletá P. mala s jeho otcom výborný vzťah, je potrebné dodať, že matka maloletú P. vždy viedla k pestovaniu vzťahov. Matka okrem iného v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že pokiaľ otec ako nepravdivé komentuje matkino tvrdenie o tom, že mu oznámila rozchod a odchod zo spoločnej domácnosti v lete 2019, má za to, že je potrebné uviesť, že v tomto období sa matka skutočne snažila s otcom sa dohodnúť a ukončiť ich partnerský vzťah korektne. Otec však odmietal konštruktívne komunikovať, pričom jeho správanie, ktoré voči matke postupne eskalovalo viedlo k viacerým hádkam a incidentom, ktoré, výlučne z dôvodu svojej ochrany, si matka nahrávala, keďže sa bála tak o maloletú Lauru, ako aj o seba. Dňa 2.12.2019 v ranných hodinách otec matke prikázal odovzdať mu kľúče od bytu, pípáč od brány a kľúč od poštovej schránky, doslova ju vyhodil z bytu, a to pred maloletou P.. Matka, keďže situáciu nechcela hrotiť, odišla len s batohom, v ktorom mala osobné doklady a laserový merač, ktorý používa pri práci. Matka v následnom telefonickom rozhovore vysvetlila mediátorke, s ktorou mala v ten deň dohodnutý termín, svoju osobnú situáciu a informovala ju, že po raňajšom incidente nepovažuje za efektívne absolvovať akékoľvek mediačné stretnutia s otcom, keďže jeho správanie sa voči nej považovala doslova za toxické. Maloletá P. po matkinom odchode zo spoločnej domácnosti žiaľ, veľmi rýchlo prevzala naratívy otca. Prvé týždne s matkou komunikovala v duchu - „ak ma chceš vidieť, môžeš, ale vráť sa domov“, prípadne keď matke zavolala, opakovala, že s matkou „nechce nikam ísť“. Práve správanie sa maloletej P. po odchode matky zo spoločnej domácnosti viedlo matku k tomu, aby na základe viacerých odporúčaní vyhľadala odbornú pomoc a vzniknutú situáciu začiatkom marca 2020 konzultovala so psychologičkou, p. PhDr. Martinkovou, ktorá jej odporučila, aby na prípadné ďalšie stretnutie priviedla aj maloletú Lauru, žiaľ, vzhľadom k následným opatreniam v súvislosti s pandemiou ochorenia COVID - 19 už matka nemala možnosť ďalej absolvovať s PhDr. Martinkovou osobné konzultácie. Pokiaľ však o to otec prejaví záujem, matka je pripravená a ochotná opakovane osloviť PhDr. Martinkovú a dohodnúť spoločné stretnutie. Matka si uvedomuje, že maloletá P. veľmi citlivo vníma matkin vzťah s jej súčasným partnerom, a aj z tohto dôvodu sa snaží matka k maloletej P. pristupovať tak, aby maloletá cítila, že i napriek tomu, že partnerský vzťah s jej otcom matka ukončila, maloletú P. má stále nadovšetko rada a je jej prioritou. Keďže matka po svojom odchode zo spoločnej domácnosti nemala možnosť s maloletou P. sa stretnúť na inom mieste, volila návštevy dcéry v škole, čo však maloletá P. veľmi citlivo vnímala (častokrát plakala, avšak matka je presvedčená, že nie z dôvodu, že by sa s matkou stretávať nechcela, ale práve naopak), pričom dokonca matka bola kontaktovaná teraz už bývalou vychovateľkou p. Ž., ktorá sa pred matkou sama vyjadrila, že jej jej ľúto, keď vidí, ako je maloletá P. otcom voči matke manipulovaná. Pokiaľ ide o vianočné sviatky v roku 2019, nie je však pravdou, že by maloletej dcére nekúpila žiaden darček - matka v decembri 2019 poukázala na spoločný účet sumu 500,- €, keďže dovtedy všetky darčeky pre maloletú P.u boli kupované z tohto účtu - logicky očakávala, že tak tomu bude aj tieto Vianoce, okrem toho, nebolo vylúčené, že by maloletá P. darček od matky ostentatívne, v rámci svojho hnevu, odmietla. Žiaľ, otec namiesto toho, aby sa s matkou dohodol

na spoločnom vianočnom darčeku, darček maloletej P. zakúpil, uhradil ho z finančných prostriedkov spoločného účtu, ale ako vyplýva aj z jeho odvolania, maloletej P. prezentoval ako darček výlučne od neho. Predpoklad matky sa ukázal v neskoršom období ako správny - maloletá P. akékoľvek darčeky, ktoré jej matka priniesla neprijala, neskôr ich dokonca vyhadzovala. Matka zdôraznila, že maloletá P. má v domácnosti matky pripravenú svoju izbu, v ktorej je potrebné, v súčinnosti s maloletou P., „doladiť detaily“ ako napr. vybrať koberec, doplnky a pod.. Maloletá P. počas návštevy matky v jej domácnosti opatrne vyjadrila radosť z toho, že má u matky vlastnú izbu a na jej zariadení môže participovať, avšak vzápätí sa svoje nadšenie snažila „skryť“ keďže zrejme pociťuje výčitky, čo by otec na jej pozitívne reakcie povedal. Počas pobytu u matky maloletá P. nemá problém matku objasť a vyjadriť jej náklonnosť, keď však príde po ňu otec, tak jej správanie sa mení - matku na rozlúčku nepobozká, neobjíma. Matka aj z takýchto prejavov maloletej P. vyvodzuje záver, že maloletá P. je pod enormným tlakom otca a bojí sa čo i len naznačiť akýkoľvek stupeň náklonnosti k matke, jej partnerovi, či k súrodencovi - dieťaťu, ktoré matka očakáva s terajším partnerom. Otec vo svojom odvolaní tvrdí, že na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky a súd prvej inštancie upravil styk matky s maloletou P. bez toho, aby došlo k autoritatívnemu rozhodnutiu súdu, či schváleniu dohody rodičov súdom, o zverení maloletého do osobnej starostlivosti. Matka má za to, že v danom prípade nie je sporným, že faktický stav (bez ohľadu na to, či ho matka vníma ako stav v záujme maloletej P. a rešpektujúci jej rodičovské práva) v čase začatia konania o nariadenie neodkladného opatrenia bol taký, že maloletá P. bola vo faktickej osobnej starostlivosti otca, pričom jej kontakt s matkou nebol upravený. Matka nevidela v tejto súvislosti dôvodné iniciovať akékoľvek konanie, ktorým by bolo dočasne rozhodnuté o zverení maloletej P. do osobnej starostlivosti otca, to, čo bolo nevyhnutné a prečo matka iniciovala konanie o nariadenie neodkladného opatrenia bolo to, že matka bola v kontakte s maloletou P. limitovaná a s otcom sa na pravidlách jej stretávania sa s maloletou nevedela dohodnúť. Vzniknutú situáciu matka vnímala a vníma ako naplnenie dôvodov na iniciovanie konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je možné totiž konštatovať, že na strane matky neexistuje potreba naliehavo a bezodkladne upraviť pomery, respektíve, že to, že matka má záujem sa s maloletou P. pravidelne stretávať, zobrať dcéru na výlet, či návštevu rodiny, keď túto možnosť pri súčasnom stave nemá, nie je osvedčením, že bez súdnej úpravy by hrozila účastníkom konania vážna ujma, nakoľko táto už nastala a to tým, že matkine právo stretávať sa s maloletou dcérou bolo limitované tým, či sa matke „podarí“ dohodnúť sa s otcom, aspoň na krátkom stretnutí s maloletou P., a či otec dozná svojej pozície preferenčného rodiča a maloletej P. vo vzťahu k stretávaniu sa s matkou vhodným spôsobom usmerní. Matka má za to, že otcove popisovanie skutkového stavu v jeho odvolaní je v tejto súvislosti viac ako absurdným, pretože tak to bolo až do nariadenia neodkladného opatrenia, že matka sa musela otcovi doprosovať, aby jej bolo umožnené stretávať sa s maloletou P., pričom otec, namiesto toho, aby maloletú P. vhodným spôsobom usmernil, matku radšej informoval, že maloletá P. sa s ňou stretnúť nechce. Matka má za to, že právo stretávania sa s dieťaťom v sebe zahrňuje právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Právo styku vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, z Európskeho dohovoru o ochrane práv a základných slobôd. Právo styku sa premieta aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že: „Je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavovať city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča.“ Matka má za to, že v danom prípade sú splnené všetky podmienky na to, aby odvolací súd uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil, ako vecne správne. Na podporu vyššie uvedeného matka poukázala na nález Ústavného súdu ČR zo 7.11.2006, sp. zn.: I. ÚS 618/05, kde uvedená súdna autorita skonštatovala: „Predbežné opatrenie upravujúce styk rodičov s deťmi musí byť použité so zreteľom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom možno realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, t.j. výchova prítomnosťou, či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa v dôsledku odcudzenia je neskôr len ťažko napravitelná. S poukazom na vyššie uvedené preto matka navrhla, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/160/2020-10 zo dňa 23.7.2020 ako vecne správne potvrdil.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (§ 387 ods.1 C.s.p.). Súčasne však bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku počas letných prázdnin zrušiť a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zastaviť.

9. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

10. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

13. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

14. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha bežnej úpravy styku s maloletou P.. Návrh vo veci samej matka nepodala. Toho času sa reálne maloletá P.a nachádza v osobnej starostlivosti otca, pričom styk s matkou odmieta.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Odvolací súd rovnako, ako súd prvej inštancie považoval za dôvodné nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúceho sa bežného styku matky s maloletou dcérou. Odvolací súd na odvolaciu argumentáciu otca zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je charakteristické práve v tom, že súd pri jeho nariadení vychádza z tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou preukázania nároku. Samotná skutočnosť, že matka má momentálne sťažený kontakt a styk s maloletou dcérou je zrejmá, tak z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z odvolania otca. Čo je momentálnou príčinou tohto nastavenia maloletej P. je pre odvolací súd v tomto štádiu konania ťažké objektívne posúdiť. Na druhej strane otec v rámci podaného odvolania uviedol, že maloletá sa s matkou stretávať nechce, a preto by aj zo strany súdu bolo potrebné rešpektovať názor maloletej s poukazom na § 38 ods. 1 CMP. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že maloletá P. má 10 a 3/4 roka, je síce schopná vyjadriť svoj názor, na druhej strane odvolací súd predpokladá, že maloletá má k matke pozitívny vzťah, avšak problémom v danom prípade je skôr partner matky, respektíve skutočnosť, že matka odišla zo spoločnej domácnosti. Z opisu skutočného stavu však vyplýva, že matka napriek tomu, že odišla zo spoločnej domácnosti, má ku svojej maloletej dcére pozitívny vzťah, a preto, ak by momentálne došlo k tomu, že maloletej P. bude takpovediac umožnené rozhodnúť sa samej, či k matke chce ísť alebo nechce (odvolaciu súdu sa javí, že maloletá P. chce matku takpovediac vytrestať), došlo by podľa názoru odvolacieho súdu nenapraviteľne k narušeniu vzťahov medzi matkou a maloletou dcérou, čo však nie je v záujme maloleteho dieťaťa a to aj s poukazom na čl. 5 Zákona o rodine. Odvolací súd teda napriek názoru maloletej, že sa momentálne s matkou stretávať nechce ustálil, že v jej záujme bude práve zachovanie kontaktu s matkou (napriek nerešpektovaniu jej názoru), pričom otec by mal maloletú P. k tomuto styku

s matkou aj pozitívne viesť. Je dôležité, aby aj otec uvedenú situáciu spracoval, a prostredníctvom maloletej P. matku takpovediac netrestal za to, že nadviazala intímny vzťah s iným mužom a opustila spoločnú domácnosť. Bude potrebné, aby otec rešpektoval rozhodnutie matky, a zároveň maloletú P. podporoval v styku s matkou, nakoľko iným spôsobom dôjde k nezvratným následkom, negatívne ovplyvňujúcim vzťah matky a maloletej dcéry, čo však ani pre maloletú nie je prínosom.

17. Odvolací súd uložil zároveň v tomto uznesení matke povinnosť podať návrh vo veci samej, v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, týkajúci sa úpravy práv a povinností k maloletej P., nakoľko má za to, že až realizáciou dokazovania vo veci samej je možné ustáliť jednak príčinu odmietania matky zo strany maloletej P. a z toho nadväzujúcu úpravu styku matky s maloletou, a taktiež v celom rozsahu upraviť práva a povinností k maloletej, respektíve v tomto smere schváliť rodičovskú dohodu. Neodkladným opatrením upravené právo styku matky s maloletou P. totiž nereflektuje na sviatky, ani na prázdniny, pričom nie každá situácia sa dá riešiť nariadením neodkladného opatrenia. Preto je potrebné, aby zo strany matky bol podaný návrh vo veci samej a po realizácii vykonaného dokazovania vo veci samej sa styk matky s maloletou P. upraví do konkrétnych detailov, čo však konanie o nariadenie neodkladného opatrenia neumožňuje. Ďalšie odvolacie námietky otca neboli vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia významné, preto sa s nimi odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia nevysporiadal. V závere však odvolací súd dodáva, že v tomto štádiu konania považuje za potrebné potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a to práve aj z dôvodu, že otec rešpektovaním názoru maloletej P. takpovediac styk matke s maloletou P. neumožňuje, respektíve komplikuje, a preto sa javí byť potreba bezodkladnosti úpravy pomerov v danej veci nutná. Uvedené teda napĺňa predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúce sa bežnej úpravy styku matky s maloletou dcérou. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

18. Súd prvej inštancie predmetným uznesením rozhodol aj o úprave styku matky s maloletou počas letných prázdnin roku 2020, teda počas mesiaca august 2020, vo zvyšku návrh zamietol. Odvolanie otca bolo predložené Krajskému súdu v Bratislave dňa 17.09.2020. Odvolací súd danú vec prejednal v lehote 30 dní od predloženia odvolania, avšak nakoľko v čase vyhlásenia uznesenia odvolacieho súdu už uplynuli letné prázdniny, respektíve mesiac august 2020, na ktorý spadala nariadená úprava styku, má odvolací súd za to, že pominuli dôvody, pre ktoré bol styk matky počas mesiaca august 2020 upravený, respektíve v čase rozhodovania odvolacieho súdu sa stala úprava styku počas mesiaca august 2020 jeho uplynutím bezpredmetná. Odvolací súd preto na danú situáciu aplikoval ustanovenie § 333 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené. Z uvedeného výkladu teda možno jednoznačne ustáliť, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené počas mesiaca august 2020 zaniklo, a preto odvolací súd už uznesenie v tomto výroku zrušil a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zastavil.

19. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je rozhodnutie vo veci samej, pričom neodkladným opatrením sa v krátkom čase (bez realizácie dokazovania) upravujú vzájomné práva povinnosti na nevyhnutnú dobu. Odvolací súd na záver apeluje na oboch rodičov, aby zväžili svoju komunikáciu a snažili sa dohodnúť o výkone práv k maloletej P., nakoľko pri viaznucej komunikácii rodičov sa práve maloletá stane „nástrojom“ pre ich vzájomný „boj“, z ktorého potom vyplynú vyhrotené situácie negatívne vplyvajúce na maloletú P.X..

20. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).